

КРАЛИ МАРКО.

Добъръ Марко добро вино пие;
Не пие гръ съ братя и дружина,
Но го пие съ турци Солунчане:
Марко иска турци да опои,
Турци искатъ Марко да опоятъ.
Искали сж и опоили го сж:
Легна Марко часъ да си позаспи,
Та спа два дни Марко, та спа три дни
Вземали го отъ хладна механа,
Турили го у темна темница.
На ржце му бѣли билизници,
На крака му тежки букагии,
Марко пусна пиле изъ пазуха,
Запрати го въ Бабунъ-планина,
Пиле пици, жално, милно дума;
„Чуете ли, Марковата рода,
Че е Марко на мжка ударенъ?“
Ка'го зачу чича му Стоица
Па отиде при вуйчо му Груица,
Па Груицу тихо проговаря:
— „Ой те тебе побратимъ Груице,
Пиле пици по Бабунъ-планина,
Като пици, жално, милно дума, —
Нашъ е Марко на мжка ударенъ!
Я ти стегни коня прѣперица,
Азъ ще стегна коня яребица,
Да облѣчемъ расо калугерско,
Да станемъ до два калугери,
Та да идемъ въвъ Солунъ града,
Какво да се турци недосѣтятъ,
Че сме ние отъ Маркова рода.
Извели сж Марко да го губятъ.